

În drum spre grădiniță, David vrea să o țină de mână pe mama. Ea se miră din nou: n-a făcut niciodată asta până acum! Când ajung la grădiniță, David aproape că izbucnește în plâns.

– Vreau să merg acasă! o imploră el, ținându-se strâns de mâna ei.

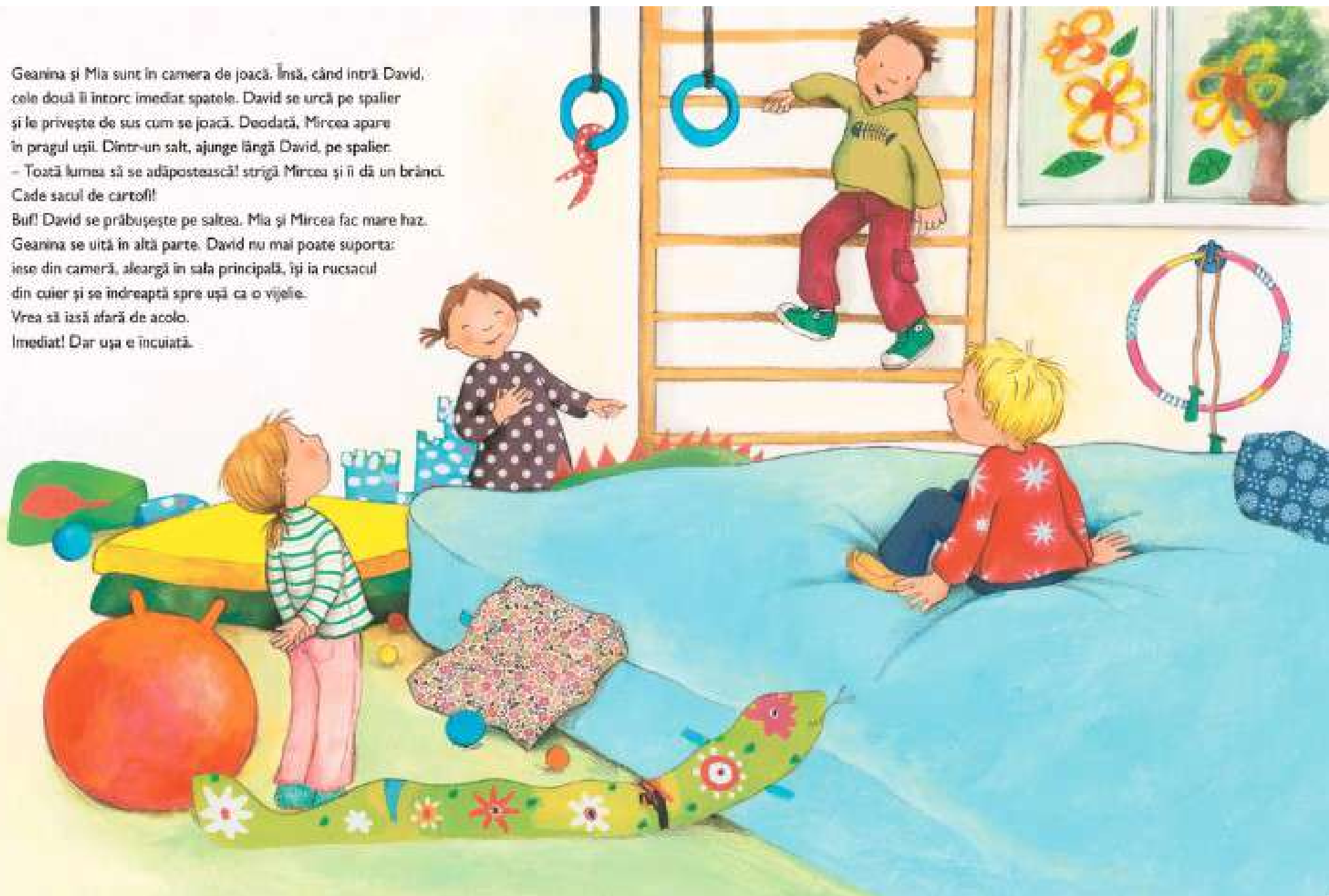
– David, ce s-a întâmplat cu tine? Întrebă mama îngrijorată.

Însă, când el vrea să răspundă, apare Mircea cu mama lui. De frică, lui David i se face pe loc pielea de găină și dătină din cap în tăcere.

– Bine, atunci eu plec, oftează mama și îl sărută pe obraz.

„Nu e bine deloc”, se gândește David.

Geanina și Mia sunt în camera de joacă. Însă, când intră David, cele două îl întorc imediat spatele. David se urcă pe spalier și le privește de sus cum se joacă. Deodată, Mircea apare în pragul ușii. Dintr-un salt, ajunge lângă David, pe spalier. – Toată lumea să se adăpostească! strigă Mircea și îi dă un brânci. Cade sacul de cartofi! Buf! David se prăbușește pe saltea. Mia și Mircea fac mare haz. Geanina se uită în altă parte. David nu mai poate suporta: iese din cameră, aleargă în sala principală, își ia rucsacul din cuier și se îndreaptă spre ușă ca o vijelie. Vrea să iasă afară de acolo. Imediat! Dar ușa e încuiată.

După ce se ridică de pe scaune, copiii au neapărată nevoie să ia o gură de aer proaspăt.

– David, vrei să joci fotbal cu Luca și cu mine? întrebă Paul.

– Sigur, răspunde David, luminându-se la față.

Deodată nodul din gât i-a dispărut.

– Hai, lovește mingea, spune Luca.

David pune mingea jos și o lovește cu piciorul. Dar nu o lovește suficient de tare.

Mingea se rostogolește pe iarbă și se oprește chiar în fața lui Mircea.

David simte niște furnicături în stomac, de parcă ar fi înghițit câteva pastile

efervescente. Însă apoi își scoate pieptul înainte și se îndreaptă spre

Mircea cu pași hotărâți.

Aunci Mircea ridică mingea.

– Peftim, spune el, zâmbindu-i nesigur.

– Mulțumesc, răspunde David.

Când se întoarce cu spatele la Mircea, vede chipul zâmbitor al lui Luca.